

F. t. l. vedr. den offentlige sygeforsikring. (Forhøjelse af sygedagpenge m. v.).

vedkommende centralforening efter nærmere af socialministeren fastsatte regler, i mangel af rettidig indbetaling inddrives ved udpantning hos arbejdsgiveren.

Hvis en arbejdsgiver undlader at opfylde oplysningspligten eller rettidigt at indbetale bidrag, straffes han ifølge § 57, stk. 7, med bøder. Endvidere kan direktøren for sygekassevæsenet pålægge ham at udrede dagpenge, der udbetales en arbejder, som er eller har været beskæftiget hos ham.

Fra direktoratet for sygekassevæsenet og De samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark har socialministeriet modtaget underretning om, at disse sanktionsmuligheder ikke er tilstrækkelige i forhold til arbejdsgivere, der ikke overholder lovens regler om indbetaling af bidrag og oplysningspligt.

Hvad således angår den i § 57, stk. 7, omhandlede adgang til bødestraf, har denne været søgt anvendt, uden at dette dog har medført, at foreliggende betydelige restancer blev betalt.

Den i § 57, stk. 6, indeholdte adgang til, at bidragsrestancer kan inddrives ved udpantning, har vist sig mindre anvendelig i praksis, idet fogedforretninger ikke kan fremmes i tilfælde, hvor grundlaget for udpantningen ikke er tilstrækkelig klart, fordi centralforeningerne i reglen vil være uden tilstrækkelige oplysninger om antallet af arbejdstimer, som vedkommende forsømmelige arbejdsgiver skal betale bidrag af. Socialministeriet har forhandlet med justitsministeriet om, hvorvidt det kan pålægges politiet at tilvejebringe de fornødne oplysninger til gennemførelsen af udpantning hos en arbejdsgiver. Justitsministeriet har imidlertid oplyst, at politiets opgaver er begrænset til at søge arbejdsgiveren pålagt straf (bøde) i tilfælde, hvor oplysningspligten ikke er opfyldt. Sådanne sager vil normalt på grund af arbejdsgiverens erkendelse kunne afgøres udenretsligt ved bødeforelæg, og der er ikke grundlag for at pålægge politiet at indbringe sagen for retten alene med henblik på pålæggelse af tvangsbøder i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 3, til fremtvingelse af forpligtelsens opfyldelse.

Justitsministeriet har derfor udtalt, at såfremt det anses for hensigtsmæssigt, at der hjemles tvangsmidler til fremtvingelse af oplysninger, bør der i sygeforsikringsloven tilvejebringes hjemmel for administrativt at pålægge tvangsbøder.

Det foreslås herefter (forslag 18), at der i § 57, stk. 7, tilvejebringes hjemmel i sygeforsikringsloven til, at direktøren for sygekassevæsenet kan pålægge tvangsbøder til gennemførelse af arbejdsgiverens pligt med hensyn til antallet af arbejdstimer. Efter de almindelige regler i sygeforsikringsloven vil direktoratets anvendelse af dette tvangsmiddel

kunne indbringes for socialministeriet. Det er hensigten at socialministeriet fastsætter de nærmere regler for størrelsen af den bøde, der kan idømmes arbejdsgiverne. Det anses for mindre hensigtsmæssigt, at bødestørrelsen eller dens maksimum angives direkte i loven, da der eventuelt kan være grund til at ændre satsen ud fra erfaringerne ved dens anvendelse i praksis.

Da der ikke i den gældende sygeforsikringslov er nogen bestemmelse om arbejdsgivernes forpligtelse til at oplyse antallet af arbejdstimer, idet denne forpligtelse i øjeblikket alene fremgår af socialministeriets bekendtgørelse af 11. august 1966, findes det rigtigst, at denne forpligtelse fremtidig fremgår direkte af loven. Det foreslås derfor, at der i § 57, stk. 4, der indeholder reglerne om arbejdsgivernes indberetningspligt, tilføjes en bestemmelse om, at arbejdsgiverne har pligt til at oplyse antallet af arbejdstimer (forslag 17).

Den nævnte sanktion, fastsættelse af tvangsbøder, er først og fremmest tænkt anvendt overfor arbejdsgivere, som igennem længere tid ikke har opfyldt deres pligt til at indbetale bidrag til dagpengefonden og heller ikke har reageret på henvendelser fra dagpengekontoret om at give oplysning om omfanget af bidragspligten.

Herudover foreslås det (forslag 18), at der indføres en bestemmelse om adgang til udpantning hos arbejdsgiveren af de beløb, som direktoratet for sygekassevæsenet har pålagt ham at udrede i dagpenge til en arbejder, der er eller har været beskæftiget hos ham, og for hvem han ikke har betalt bidrag til forsikringen, jfr. § 57, stk. 7.

Gennem en sådan bestemmelse vil den eksisterende adgang til at give disse pålæg blive væsentlig mere anvendelig og virke som et nyttigt supplement til de øvrige sanktioner.

Forslaget svarer i øvrigt til den allerede eksisterende udpantningsadgang, der findes i ulykkesforsikringslovens § 19 for den situation, at en arbejdsgiver har forsømt at opfylde sin forsikringspligt efter ulykkesforsikringsloven.

Til nr. 19.

Ifølge lovens § 58, stk. 1, således som denne er ændret ved den ovennævnte lov nr. 188 af 26. maj 1965, påhviler det socialministeren i folketingsåret 1967-68 og derefter hvert 3. år at optage spørgsmålet om størrelsen af arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag pr. arbejdstime til undersøgelse med henblik på, om udgifterne fordeles mellem disse og statskassen i overensstemmelse med § 57, stk. 2, og eventuelt på baggrund af denne undersøgelse at fremsætte forslag til ændring af bidragssatserne. Til de samme